

Thú Giới Trà Chủ

Chương 119 : Chương 119: Thú tộc dị giới 2

Lão hổ thú nhân thấy bộ dáng 3 đứa nhóc có chút sững sờ thì lo lắng tiến lên ôm lấy 3 đứa đi tới bờ sông, trực tiếp ném đám Rhea vào trong sông, 1 tay khống chế 2 đứa, 1 tay khác túm lấy 1 đứa rửa rửa trong sông, sau đó lại đổi đứa khác. Cho tới khi 3 đứa đều bị rửa sạch sẽ, lão hổ thú nhân mới yên tâm, luôn mãi dặn 3 đứa nhóc không cần loạ chạm, mới tiếp tục đi tới hướng thôn xóm.

Tốc độ của lão hổ thú nhân rất nhanh, không bao lâu, 3 đứa nhóc có thể xuyên thấu qua cánh tay của thú nhân nhìn đến kiến trúc thôn xóm mờ mờ ảo ảo từ rất xa, xem ra văn minh của thế giới này còn lạc hậu hơn so với trong tưởng tượng của bọn nó, nhà gỗ cổ kính chỉ có ở trong sách, đài viễn vọng cao cao dựng thẳng lên, cùng với thú nhân trang bị vũ khí lạnh.

Tất cả hình người của thú nhân đều còn lại cái lỗ tai và cái đuôi. Nhưng mà trạng thái tinh thần của các thú nhân không tốt lắm, hơn nữa thôn xóm to lớn như vậy thế nhưng không có tiếng con nít vui đùa ầm ĩ, 3 tiểu thú nhân đưa mắt nhìn nhau, đáy lòng có chút dự cảm không tốt.

Ba đứa nó bị đưa tới trong căn phòng ở trung tâm nhất của thôn xóm, bên trong có 5 thú nhân cường tráng ngồi, thoạt nhìn có chút giống với thú nhân đưa bọn nó tới.

“Phụ thân (*cha*), có 3 hài tử lạc đường, 1 đứa trong đó là hài tử của hổ tộc chúng ta, chắc là đi lạc từ bộ lạc gần đây, 2 đứa khác là hài tử của tuyết lang tộc cùng cự hùng tộc, vừa rồi ta phát hiện bọn nó ở rừng rậm hoang vu”. Lão hổ thú nhân đơn giản nói chuyện đã xảy ra vừa rồi nói cho thú nhân trung niên, cuối cùng còn bổ sung một câu, “Hơn nữa bọn nó thực khỏe mạnh!”.

Nghe được hai chữ khỏe mạnh thì thú nhân trung niên kích động đứng lên, đi tới trước mặt bọn Rhea, sau khi cẩn thận quan sát

một phen mới kinh hỉ nói: “Thật là hài tử khỏe mạnh, thần thú phù hộ! Lòng bọn nó sao lại ướt như vậy, mau đi lấy vải lau khô, nếu sinh bệnh thì làm sao đây!”.

Rất nhanh 3 đứa nó được hưởng thụ chiêu đãi cao nhất, rất nhiều đồ ăn, đồ chơi tinh xảo nhất đều đưa tới trước mặt bọn Rhea. Mà thú nhân trung niên là thôn trưởng của bộ lạc hổ tộc lại hỏi bọn nó đi lạc đi như thế nào, bộ tộc của bọn nó ở đâu, cần giúp đỡ không?

Loại chuyện ứng phó câu thông cùng người ngoài thì Luo và Jonas trực tiếp giao cho Rhea là được, 1 gấu 1 hổ tự cố mực ăn món ngon, tuy rằng không giống lần trước cùng mama cùng nhau ăn đồ ăn tinh xảo, nhưng hương vị thiên nhiên có một phen mùi vị khác, hơn nữa hoa quả của nơi này ăn quá ngon! Bé gấu Jonas tay trái 1 trái cây màu đỏ, tay phải 1 quả ngân hạnh, gặm tới cả người đều là nước, lông gấu đều dính bết lại.

Bé hổ Luo tựa hồ cảm thấy hứng thú thật lớn với trái cây da xanh, nước của trái cây kia rất nhiều, có chút giống dưa hấu, Luo ăn tới bụng tròn vo, trực tiếp nằm ngủ ở bên trong trái cây lớn da xanh, mà nhóm “nữ nhân” bên cạnh hầu hạ nhóm nhóc con kia ăn uống lại nước mắt sắp rớt xuống, một đám vây quanh ở bên người bé hổ, không ngừng lau lông cho nó hoặc là bóp người, trình độ được hoan nghênh vượt xa bé gấu.

Đã bao lâu không có tiểu lão hổ có thể ăn có thể ngủ như vậy, hài tử của các nàng.....

“Không ——!”. Đúng lúc này bên ngoài truyền đến tiếng thét chói tai của nữ nhân, thôn trưởng đang nói chuyện phiếm cùng Rhea thì sắc mặt chợt khó coi lên, đứng dậy liền muốn đi ra ngoài. Ba đứa nhóc cũng muốn đi ra ngoài, kết quả bị nữ nhân vừa mới phục vụ bọn nó ăn uống ngăn cản lại, “Đừng đi ra ngoài, bên ngoài có nguyên rủa, rất nguy hiểm”.

Lại là nguyên rủa! Ba đứa nhóc nhăn mặt nhìn nhau, xuyên thấu qua cửa sổ nhìn về phía bên ngoài, lúc này 1 nữ nhân dường như điên cuồng ôm 1 ấu tử (*thú con*) lão hổ lông rụng rất nhiều xuất

hiện ở trong tầm mắt mọi người, trên làn da của ấu tể tất cả đều là bọc mủ đáng sợ, không ít chỗ trên da đã biến đen, mà 4 chân của ấu tể lão hồ vô lực rủ xuống, dĩ nhiên không còn nhiều khí lực.

Nữ nhân ôm ấu tể điên cuồng đập đầu với căn phòng mà thôn trưởng ở, miệng không ngừng cầu xin, “Cứu hài tử của ta! Hẩn mới 7 tuổi! Cầu ngài cứu hài tử của ta!”.

Jonas và Rhea cùng trao đổi ánh mắt, quả nhiên là căn bệnh đã tuyệt tích của thế giới thú nhân — bệnh đậu mùa! Ở trong lịch sử thú nhân, bệnh này từng mang tới nguy hại gần như diệt tộc cho thú nhân! Vừa rồi nhìn tới phát ban màu đỏ trên người chú lão hồ kia thì còn có chút hoài nghi là bệnh trạng ban đầu của bệnh đậu mùa, giờ lại nhìn thấy đừa bé kia, thời kì cuối của bệnh đậu mùa, rất rõ ràng là hết cứu được rồi, đều đã chảy máu dưới da làm cho làn da biến đen đen, nhớ rõ thầy giáo nhà trẻ từng nói qua, loại tình huống này nếu là xã hội hiện tại thì còn có cơ hội cứu sống, nhưng nếu là cái niên đại trước kia thì chỉ có thể chấp nhận số phận.

Thôn trưởng vội vàng gọi thú nhân trẻ tuổi mang nước ấm tới, cũng cầm cái túi bên hông, lấy ra vài miếng lá cây ném vào trong nước, “Mau, thả hài tử vào trong nước thánh, hy vọng thần thú phù hộ! Thật sự là nghiệp chướng a! Hài tử của chúng ta còn lại được mấy a! Thần thú a! Ngài là muốn làm cho con dân của ngài diệt sạch sao?!”.

Khoảng nửa năm trước, trong bộ lạc bắt đầu xuất hiện bệnh đậu mùa mà các thú nhân gọi là “nguyên rủa của thần thú”. Bởi vì thể chất thú nhân cường tráng, bình thường thú nhân thông thường nhiễm bệnh đậu mùa hơn 1 tháng sau mới xuất hiện mụn nước, hoặc là chết, kéo dài gấp ba thời gian so với nhân loại (*loài người, con người*). Mới đầu các thú nhân còn tìm kiếm phương pháp trị liệu, vu y thú nhân không thể trị liệu, liền tiêu tốn bì thảo mấy năm tuổi của bộ lạc để mời mục sư nhân loại, cuối cùng bởi vì càng ngày càng nhiều bộ lạc thú nhân bị nhiễm bệnh này, ngay cả thú tộc hoàng giả Long đế đô ra mặt tìm kiếm trợ giúp của các tộc, cường giả của quang hệ (*hệ ánh*

sáng), thủy hệ (hệ nước), hệ tự nhiên đều thử qua, kết quả vẫn là thất bại. Các thú nhân chỉ có thể chống chọi qua đi, dù sao vẫn có nhiều thú nhân cường tráng có thể sống sót, đồng thời cầu nguyện thân thú tha thứ.

Cái lá cây kia có chút giống lá cây ngải, hẳn là dùng sát trùng tiêu độc, hơn nữa trên sách cũng có nói qua, nước có thể giảm xác suất truyền nhiễm bệnh đậu mùa. Bệnh tình của đứa bé kia đã hết đường cứu chữa, cứu trị như vậy căn bản không có khả năng tạo thành hiệu quả, chỉ 1 lát thì hô hấp của tiểu lão hổ càng thêm nặng nề, mắt thấy sẽ không xong rồi, bầu không khí chung quanh càng thêm nặng nề, nếu hài tử này cũng chết thì bộ lạc bọn họ cũng chỉ còn lại 3 hài tử còn sống, trong đó 2 đứa cũng đã bị nguyên rủa, không biết có thể sống sót hay không.

Luo cũng là hổ tộc nên cảm động lây, hiếm khi không có mơ mơ màng màng muốn ngủ, mà là lẳng lẳng ngồi chồm hổm bên người bé sói trắng.

Rhea cảm nhận được bả vai của chính mình tựa hồ bị ai đó vỗ 1 cái, nhìn lại, là ánh mắt chấp nhất của bé hổ Luo và vẻ mặt nước mũi của bé gấu Jonas, “Rhea, cứu bọn họ đi! Ô ô! Rất thảm!”.

Thật ra Rhea cũng là nghĩ như vậy, đặt ba lô lên phía trước, từ bên trong tìm ra 1 con dao găm sắc bén, “Các anh em, có sợ đau không?”. Thấy hai đứa khác là vẻ mặt bị sỉ nhục thì Rhea tiếp tục nói, “Mama có liên hệ huyết thống với chúng ta, nếu chúng ta bị thương thì mama hẳn là sẽ nhanh chạy tới đây hơn 1 chút! Tới đây đi!”.

Ba nhóc không có phát hiện không gian trên không của thôn xóm đang xảy ra vụn vẹo một chút, cắn răng đem móng vuốt chính mình hướng trên dao găm quẹt qua, nói là không đau nhưng trong mắt bọn nó vẫn là đọng nước mắt.

Đường Vũ thu được tin xin giúp đỡ của bọn nhóc thì vừa tức giận vừa tức cười, truyền tống trận mỗi lần đều cần điều chỉnh một lần nữa, bọn nó tùy tiện chạy loạn cũng không sợ chạy tới luyện ngục nguy hiểm sao, may mắn kết quả tìm kiếm là 1 vị diện hỗn

hợp nhiều chủng tộc có long tộc, tinh linh, thú tộc, nhân loại, tính nguy hiểm không có lớn như chỗ luyện ngục.

Nhưng là Đường Vũ không nghĩ tới, khi cũng sắp tới mục tiêu thì ngục của cậu đột nhiên truyền tới cảm giác đau đớn, là các con của cậu bị thương! Mắt nhìn Carl, Courson và Ares theo tới, 3 bọn họ cũng đều xuất hiện tình huống ngục đau, xem ra 3 đứa nhóc gặp chuyện không may! Dưới sự nóng vội thì thần lực của Đường Vũ triển khai toàn bộ thần lực, hoả tốc xé mở ranh giới không gian, trực tiếp đáp xuống trên không chỗ 3 đứa nhóc đang ở.

Nhóm hổ tộc đang bị thương vì sắp mất đi hài tử cảm nhận được uy hiếp tới từ không trung, ngẩng đầu nhìn! Cư nhiên có 1 gã nhân loại nho nhã thân hình hơi mập xuất hiện ở trước mặt bọn họ, mà đứng phía sau nhân loại hơi thờ chừng đại này là 3 con dã thú càng thêm đáng sợ, một con cự hùng cường tráng, một lão hổ nguy hiểm cùng một con bạch lang hung ác.

Các thú nhân hổ tộc theo phản xạ có điều kiện tụ tập đứng lên, đề phòng nhân loại cùng thú tộc đột nhiên xuất hiện từ không trung hơn nữa tản ra địch ý.

Đường Vũ hừ lạnh một tiếng, cậu chỉ cần phát tay là có thể giải quyết thú tộc dị thể nhỏ yếu này, cho dù là mấy tiểu thần của vị diện này cũng không phải quá cường đại, cậu cũng không có lập tức ra tay giải quyết những thú nhân rất có thể tổn thương các con của cậu, “Các con của tôi đâu?”.

Thôn trưởng cầm vũ khí tương tự quyền trượng dẫn dắt tộc nhân đứng ở phía trước, mặc dù Đường Vũ không có ra tay, hơi thờ tự thân của cậu liền đủ để khiến các thú nhân này cần phóng xuất toàn bộ lực lượng để chống lại, “Vị đại nhân này, ta không biết ngài đang nói cái gì? Vì sao ngài muốn tập kích thôn xóm của chúng ta!”. Tuy rằng thôn trưởng mạnh miệng nhưng đáy lòng lại cực lo lắng, những người này lai giả bất thiện (người tới ko có ý tốt), bọn họ căn bản không phải đối thủ của đối phương, khi nào thì bèn nhân loại xuất hiện nhân vật cường đại như vậy, hơn nữa nếu không có nhìn lầm thì 3 con dã thú phía

sau hần hần là cũng là thú tộc a! Vì sao phải trợ giúp nhân loại ức hiếp đồng bào?

Đúng lúc này, ba con tiểu động vật lông xù tung tẩy chạy ra, vừa chạy vừa khóc, “Mama! Ô ô! Mama rốt cục tới đây rồi!”.

Đường Vũ vội vàng đáp xuống trên mặt đất, ôm lấy 3 đứa con, cẩn thận quan sát, “Các con không sao chứ? Sao lại bị thương hả?”. Hơi thở khúng bố trước đó lập tức biến mất, chiến sĩ thú nhân chung quanh của hổ tộc cuối cùng có thể thở phào.

“Mama, bọn con không sao, cũng không biết lúc nào mama mới tới, muốn mama mau tới đây!”. Rhea lấy lòng liếm liếm hai má của Đường Vũ, “Mama mau cứu đứa bé kia đi, nó sắp chết rồi!”. Nói xong, mang theo 2 người anh em cùng nhau mắt long lanh nhìn mama.

Đường Vũ bị ánh mắt cầu xin của 3 đứa con manh (= *moe* = *kute*) tới, cơn tức tiêu tan, bất đắc dĩ cười khổ, tạm thời không tính toán truy cứu sai lầm của 3 đứa nó, sinh mệnh lực kia yếu tới gần như nhìn không tới do đó đứa bé càng nguy hiểm, cậu giao 3 đứa con cho 3 papa, chính mình lại đi tới phía trước thú nhân nữ tính gắt gao ôm lấy tiểu lão hổ, đại khái là nhìn tới Đường Vũ tựa hồ là người thân của 3 tiểu thú nhân, địch ý song phương tiêu tán, mà khi 3 tiểu thú nhân cầu xin nhân loại này cứu người, mà nhân loại kia cũng không có từ chối, trong lòng tất cả thú nhân nhịn không được dâng lên hy vọng.

Đường vũ ôm lấy tiểu lão hổ bị bệnh từ trong tay nữ nhân, mà nữ nhân kia căn bản không có biện pháp phản kháng, chỉ có thể trợ mắt nhìn nhân loại ôm đi hài tử của chính mình, thiếu chút nữa muốn phát điên, lại bị một cỗ lực lượng vô danh khổng lồ chế, không nói nên lời.

Thì ra là bệnh đậu mùa. Đường Vũ cẩn thận quan sát tiểu lão hổ một chút, lại ý bảo thú nhân hổ tộc bên cạnh tới gần chính mình, “Anh lại đây”.

Tên thú nhân kia cảnh giác tới gần một chút, ngừng lại ở vị trí

cách Đường Vũ khoảng 2 mét. Đường Vũ tiến lên tóm lấy thú nhân cẩn thận kiểm tra, quả nhiên thú nhân này cũng nhiễm bệnh đậu mùa, trên người đã có bệnh trạng phát ban, đại khái là các hạng cơ năng của thân thể thú nhân trưởng thành cực cường hãn, kì phát bệnh của bệnh đậu mùa bị kéo dài.

Chính là trẻ con thì lại không xong, sức đề kháng kém, tựa như tiểu lão hồ trước mặt này, bởi vì bệnh nên bộ lông sắp rụng hết, Đường Vũ nghĩ tới nếu là Luo nhà cậu rụng lông thành dáng vẻ thê thảm này thì không biết lòng đau đớn tới cỡ nào, nhịn không được cũng nổi lên lòng trắc ẩn, hơn nữa lại là các con của cậu không quản tự hại mình cũng muốn cứu người, cậu quyết định nhúng tay nhân sự (*việc ko liên quan tới mình*) ở vị diện của người khác, tuy rằng hành vi này có chút cấm kỵ, nhưng có ý kiến thì chiến thôi, cũng phải đánh thắng được cậu hăng nói!

Đường Vũ vươn tay thông thả di chuyển trên người tiểu lão hồ, đứa bé này sắp không xong, nếu dùng thuốc kháng định không kịp, cậu trực tiếp dùng thần lực cứu chữa!

Kỳ tích đã xảy ra! Vốn tiểu lão hồ đã bị phán tử hình thì khí sắc càng ngày càng tốt, tiểu thú nhân đã hôn mê mấy ngày rốt cục nhẹ nhàng nhúc nhích, tiếp theo mụn nước trên người lấy tốc độ mắt thường có thể thấy kết vảy tróc ra! Cuối cùng tiểu thú nhân mở to đôi mắt mê mang, vết sẹo trên người đã cực mờ, hơn nữa màu da thú nhân vốn đậm, nếu nhìn kỹ thì gần như nhìn không ra tới từng bị bệnh nặng như thế!

Mẫu thân của tiểu thú nhân đã không nhẫn nại được nữa, ôm lấy hài tử chính mình gào khóc lớn. Phụ thân của hài tử cũng không dần xuống kích động được, hướng về Đường Vũ thế nhưng quỳ xuống lạy! Thú nhân chung quanh cũng đều quỳ lạy, chờ mong nhìn Đường Vũ, tất cả mọi người đồng dạng nói 1 câu, “Sứ giả đại nhân của thần thú! Cầu ngài cứu chúng ta!”.

Ngay cả tộc trưởng hồ tộc đều quỳ một gối với đám người Đường Vũ, “Sứ giả đại nhân tôn kính của thần thú, ngài nhất định là thần thú phái tới cứu giúp chúng ta!”.

Cuối cùng Đường Vũ để lại để lại mấy lọ thuốc cường thân kiện thể và biện pháp ngăn ngừa bệnh đậu mùa, dưới các thú nhân hổ tộc 3 đập đầu 9 lạy thì xách các con nhà mình rời đi, mà vài vị thần của vị diện này chỉ dám nơm nớp lo sợ đứng ở một bên, bốn vị thần chi cường đại này không biết thoát ra từ đâu, nếu 1 người khó chịu mà giải quyết bọn họ thì làm sao đây.

Đường Vũ lười phản ứng với tiểu thần của vị diện khác này, đây vốn chính là một cái thế giới cá lớn nuốt cá bé, nhưng mà lần này chuyện 3 đứa con lén lút đi, cậu cười cười dịu dàng với 3 đứa con, thẳng tới dọa 3 đứa nó lạnh run, lông đuôi của bé hổ Luo đều dựng lên.

“Mama.....Tha cho con đi..... Lần sau không dám nữa.....Ô ô!”.

Notes: Chính thức kết thúc bộ này

LINK Truyện:

Thú Giới Trà Chủ

<https://truyenhayhoan.com/doc-truyen/thu-gioi-tra-chu-3578259.html>

LINK Chương này:

Chương 119: Thú tộc dị giới 2 <https://truyenhayhoan.com/doc-truyen/thu-gioi-tra-chu-3578259/chuong-119.html>